

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: تی یری میسان - par Thierry Meyssan

برگردان از: حمید محوی

۱۲ می ۲۰۱۴

آزاد سازی حمص،

آغازی برای پایان بخشیدن به تجاوز علیه سوریه

آزاد سازی حمص، سومین شهر جمهوری عرب سوریه، در جنگ ناتو و شورای همکاری کشورهای خلیج علیه سوریه، رویداد ساده ای بین رویدادهای دیگر نیست. از دیدگاه تی یری میسان، گمان می رود که توافق بین جمهوری عرب سوریه و تجاوزگران، خروج سریع از جنگ را امکان پذیر سازد. این توافق احتمالاً با تقسیم تازه ای در نقش هر یک در منطقه همراه خواهد بود.

شبکه ولتر | ۹ می ۲۰۱۴

ورود نیروهای جمهوری عرب سوریه به شهر قدیمی حمص

در سوریه رویدادها در تداوم یک دیگر و در تضاد با یک دیگر صورت می گیرد. در آغاز سال در حالی که واشینگتن پدرخواندگی سازمان گردهمائی صلح ژنیو ۲ را با کمال میل پذیرفته بود، در پشت صحنه به تمام درخواست های

سعودی ها آری گفت و گردهمائی را به شکست کشاند. در نتیجه به نظر می رسید که جنگ تا وقتی که دولت های ناتو و شورای همکاری خلیج آن را تأمین مالی کنند، ادامه خواهد داشت. با این وجود، مخفیانه، از دو ماه پیش، مذاکره برای صلح به ابتکار ایران آغاز شد. آزاد سازی حمص که می تواند آغازی باشد برای خاتمه بخشیدن به جنگ تجاوز کارانه، نخستین نتیجه این مذاکره ها به نظر می رسد.

برای درک این رویدادها، می بایستی بیانیتهای رسمی را به یاد آوریم و آن را در سیر تاریخی نشانه های مذاکره هائی که در آن روزها جریان داشت، قرار دهیم. برای من نیز فرصتی است تا تحلیل های گذشته ام را تصحیح کنم که به دلیل وجود همین مذاکره های مخفیانه نمی توانست کامل باشد.

چهار ماه جنگ علیه سوریه

از آغاز جنوری، واشینگتن ستراتیژی خود را در مورد سوریه مشخص کرد. رئیس جمهور اوباما مخفیانه کنگره را فراخواند تا برای تأمین مالی جنگ تا پایان سال مالی رأی بدهند، یعنی تا ماه سپتمبر. این روش غیر عادی و ناشایست از دولتی که مدعی دموکراسی می باشد از مردم امریکا پنهان نگهداشته شده بود و ما تنها از طریق گزارش کوتاهی از سوی آژانس بریتانیائی رویترز (۱) به این موضوع آگاهی یافتیم. اعضای پارلمان تحویل سلاح را به گروه های مسلح با مشخصه «مخالفان میانه رو» رأی دادند، بی آن که واقعاً مشخص کنند که به چه کسانی اسلحه می دهند، زیرا تمام گروه های مخالف و مسلح در سوریه، بی هیچ استثنائی همگی دست به اعمال جنایتکارانه می زنند و همگی این اعمال را با تکیه به تعبیر خود از دین اسلام مرتکب می شوند (۲).

هم زمان، شاهزاده بندر بن سلطان به دلیل بیماری در ایالات متحده بستری شد. شاهزاده بندر رئیس مطلق القاعده از سال ۲۰۰۱ و مشاور امنیت ملی عربستان سعودی از سال ۲۰۱۲ است. شایعه پخش شده است که شاه عبدالله پس از یک دوره شش ماهه او را از مأموریت سرنگون سازی بشار اسد برکنار خواهد کرد.

در ترکیه، دادگستری بر آن شد تا نشان دهد که نخست وزیر رجب طیب اردوغان چگونه جریان پول را به نفع القاعده منحرف می کرده، و «بنیاد کمک های بشر دوستانه» را در مظان اتهام قرار داد که یک انجمن بشر دوستانه بوده و متعلق به اخوان المسلمین می باشد (۳).

سپس ایالات متحده گردهمائی صلح ژنیو را که با همکاری روسیه راه اندازی کرده بود به شکست واداشت. روز پیش از آغاز گردهمائی، جان کری توسط بان کی-مون دعوتنامه برای شرکت ایران در این گردهمائی را باطل اعلام کرد. او هیأتی را به نام «اپوزیسیون سوریه» معرفی کرد که تنها به اعضای شورای ملی محدود می شد، یعنی به همکاران عربستان سعودی منحصر بود. طی سخنرانی مقدماتی اش، دائماً پر رنگترین تبلیغات جنگی را مطرح می کرد و از «انقلابی» یاد کرد که پس از شکنجه نوجوانان درعا به وقوع پیوسته بود و فهرستی از گزارشات «درباره وقایع هولناک» در رابطه با اعمال شکنجه و اعدام هزاران نفر (۴).

در نتیجه گردهمائی ژنیو مذاکره بی هوته ای بود بین هیأت نمایندگی ملی سوریه که خواهان محکومیت تروریسم با به کار بستن منشور سازمان ملل متحد، و هیأت نمایندگی طرفدار عربستان سعودی با تکیه به پرونده ای حجیم از اتهامات واهی. به شکل شگفت انگیزی بحث و جدل پیرامون موضوعی گره خورد که ظاهراً وجهه ثانوی دارد: یعنی سرنوشت ساکنان شهر قدیمی حمص. چندین منطقه در کشور و چندین محل از شهر حمص در محاصره ارتش ملی بود، ولی طرفداران سعودی ها با پافشاری می خواستند که سازمان های بشر دوستانه اجازه ورود به حمص قدیمی را داشته باشند.

۱۵ فیبروری، نماینده ویژه بان کی- مون و نبیل العربی، یعنی اخضر ابراهیمی با توجه به استحکام جمهوری عربی سوریه و سنگینی آن در توازن نیروهای حاضر در صحنه، مذاکره ها را به حالت تعلیق درآورد، بی آن که تاریخی در آینده برای آن سرگیری آن اعلام کند(۵).

طی سه هفته گردهمائی، از سوی دیگر ایالات متحده مذاکره هائی را با دوستان سعودی اش، و سپس هم پیمانان اروپائی اش در لهستان آغاز کرد تا آنها را برای اقدامات امنیتی در رابطه با بازگشت جهاد طلبان (به کشورهای مبدأ از جمله جهاد طلبانی که از کشورهای اروپائی به سوریه منتقل شده بودند) تشویق کند. ۶ فیبروری، وزیر امنیت کشور، جی جانسون، به هم قطاران غربی اش هشدار داده بود که صلح نزدیک است و جهاد طلبانی که از کشورهای غربی به سوریه رفته بودند، به کشورهایشان بازخواهند گشت و ممکن است که دوباره سرمست از خون ریزی در اروپا و ایالات متحده فیلشان یاد هندوستان کند و بخواهند حکومت اسلامی راه بیندازند(۶). نخستین کشوری که به هشدار پاسخ گفت عربستان سعودی بود و برای شرکت در جهاد ۴ تا ۲۰ سال زندان اعلام کرد و سپس نوبت به فرانسه رسید که ۲۳ اپریل طرح گسترده ای برای مبارزه علیه جهاد طلبان را به اجراء گذاشت. به همین مناسبت، در رسانه ها آمار تحریف شده ای را منتشر ساختند و اعلام کردند که بین ۱۰۰۰۰ نفر از کشورهای غربی و ۵۰۰۰ نفر جهاد طلب در سوریه می جنگیده اند، در حالی که اخضر ابراهیمی طی سال گذشته از ۴۰۰۰۰ مبارز خارجی حرف می زد و ارتش جمهوری عرب سوریه شمار آنها را ۱۲۰۰۰۰ نفر اعلام کرده بود.

کمی بعد از راه اندازی این اردوی تبلیغاتی، اتحادیه اروپا دارائی های سوریه را توقیف کرد، و مدعی شد که از این دارائی ها برای تخریب سلاح های کیمیائی استفاده خواهد کرد، یعنی کاری که خلاف منشور سازمان منع سلاح های کیمیائی است و مشخصاً می گوید که در نبود توان مالی سوریه، هزینه تخریب موکول است به صندوق ویژه بین المللی(۷).

تمام این حرکات توسط واشینگتن با هم پیمانش در گردهمائی های مخفیانه شورای امنیت ملی ایالات متحده و رؤسای سرویس های مخفی اروپائی و کاخ سفید طرح ریزی شده بود و بعداً واشینگتن پست این جریان مخفی را افشاء کرد(۸).

در زمینه نظامی، عربستان سعودی برای آتش بس بین گروه های مسلح که تنها به دلیل رقابت جنگ تمام عیاری را علیه یک دیگر به راه انداخته بودند گفت و گو هائی را رهبری کرد(۹). این توافقات چندان دوام نیاورد و کشت و کشتار بین خود گروه های مخالف رژیم سوریه از سر گرفته شد. با این وجود، این وضعیت نشان داد که عربستان سعودی تنها مرجعی است که «اپوزیسیون های مسلح» از آن تبعیت می کنند. از سوی دیگر می دانیم که امارات اسلامی در شام مستقیماً از سوی شاهزاده عبدالله رحمان آل فیصل، برادر وزیر امور خارجه، رهبری می شود(۱۰).

۲۲ فیبروری، غربی ها برای ارسال کمک های بشردوستانه به سوریه قطعنامه ای در شورای امنیت سازمان ملل متحد به تصویب رساندند. همان گونه که شارکین در مقام سفیر اعلام کرده است، غربی ها در چندین مورد از این کمک ها به هدف سرنگونی رژیم سوء استفاده کردند. در واقع تنها ۷ درصد کمک های ضروری فراهم گردید، تا سه چهارم کمک ها توسط جمهوری عرب سوریه و یک چهارم توسط مأموران سازمان ملل متحد پخش گردد. با این وجود، عملاً، این قطعنامه توسط اپوزیسیون های مسلح زیر پا گذاشته شد و کمک رسانی جمهوری عرب سوریه را در مناطقی که در محاصره و کنترل خود داشت، ممنوع اعلام کردند(۱۱).

۲۷ فیبروری، اختلاف نظر بین عربستان سعودی و قطر در مورد اخوان المسلمین لحن تندى به خود گرفت. ریاض روی فراخواست های خود پافشاری کرد و هدایت سوء قصدی را در دوه به عهده گرفت(۱۲). در این مرحله بود که گفت و گو های مخفیانه برای آزاد سازی حمص آغاز گردید.

در اواسط ماه مارچ، سفیر تازه ایالات متحده در سوریه، دانیل روبینشتاین سفارت سوریه در کشورش را بست (۱۳). سپس، به مناسبت ملاقات رئیس اتحادیه ملی در کاخ سفید، به رسمیت شناسی دیپلماتیک این گروه مخالف و طرفدار عربستان سعودی به مناسبات دیپلماتیک با مراتب بین المللی جمهوری عرب سوریه خاتمه می دهد (۱۴).

۲۱ مارچ، ارتش ترکیه — عضو ناتو — برای همراهی جهاد طلبان و اشغال شهر کسب وارد خاک سوریه شد (۱۵). در حالی که ارتش سوریه در تلاش برای محافظت از اهالی ارمنی شهر، جهاد طلبان را بمباران می کرد، ارتش ترکیه یکی از هواپیماهای سوریه را سرنگون ساخت (۱۶). ارمنستان و تمام کشورهای عضو سازمان امنیت مشترک بی آن که صدایشان شنیده شود علیه آن واقعه ای اعتراض کردند که به کشتار عظیم ارامنه توسط ترک های جوان طی سال ۱۹۱۵ شباهت زیادی داشت. نماینده روسیه در شورای امنیت به این واقعه اعتراض کرد ولی غربی ها از محکوم کردن کشور عضو ناتو در مورد چنین تجاوزی به حاکمیت سوریه امتناع کردند (۱۷).

پایان مارچ، عربستان سعودی و قطر به توافق مشترکی دست یافتند. دوهه به تدریج پشتیبانی اش را از اخوان المسلمین متوقف می سازد و از رهبران خارجی خواسته می شود که یکی پس از دیگری «امارات» را ترک کنند. نمایندگان آن نیز از اتحادیه ملی سوریه کنار گذاشته شده اند. چهره خدشه دار شده قطر، این کشور را بر آن داشت تا شبکه تلویزیونی تازه ای ایجاد کند و به این وسیله چهره الجزیره شبکه قدیمی قطر را ترمیم و تلطیف کند (۱۸).

۱۶ اپریل، شاهزاده بندر بن سلطان رسماً از مقام خود عزل شد. او پیش از این مشاور امنیت ملی و به همچنین ریاست سرویس های اطلاعاتی سعودی را به عهده داشت (۱۹). برای برکنار ساختن او، شاه عبدالله از پشتیبانی جان کری که واکنش های شاهزاده در رابطه با مسئله سلاح های کیمیایی را محکوم کرده، برخوردار بوده است. فرقه هفت سدی (مشهور به آل فهد) که شاهزاده بندر رئیس آن است، مجبور به تبعیت شد. بر این اساس دستگاه سلطنتی در خاندان خود نظم تازه ای برقرار ساخت. از یک سو، پادشاه دستور آزاد سازی گروگان های فرانسوی را صادر کرد و از سوی دیگر، قانون و موازین تازه ای برای جهاد برقرار ساخت. از این پس، شرکت در جهاد ممنوع است، ولی سعودی هائی که بازمی گردند، زندانی خواهند شد و به طریق اولی به عنوان فرزندان باز یافته کشور از آنها استقبال به عمل خواهد آمد.

۲۰ اپریل، یکی از شبکه های القاعده در سوریه، امارات اسلامی در شام، چهار گروگان فرانسوی را آزاد کردند و تحویل پولیس ترکیه دادند. رسماً، این چهار نفر روزنامه نگارانی بودند که توسط عربستان سعودی در بازداشت به سر می بردند (می دانیم که امارات اسلامی در شام تحت فرماندهی شاهزاده عبدالرحمال آل فیصل عمل می کند). آنها بی هیچ داد و سندی آزاد شدند (۲۰). با این وجود یکی از چهار گروگان عضو سرویس های مخفی فرانسه بوده و به گزارش مجله المانی «فوکوس»، آزادی آنها با پرداخت ۱۸ میلیون دالر به امارات اسلامی در شام ممکن گردیده است. ۶ می، عربستان سعودی ۶۲ عضو القاعده را به اتهام تدارک سوء قصد علیه مقامات عالی رژیم بازداشت کرد (۲۱).

آزاد سازی حمص

مذاکره ها در مورد آزاد سازی حمص طی اوایل ماه مارچ آغاز شد. طی ۷ تا ۹ می به اجراء درآمد. مبارزان و غیر نظامیانی که در این عملیات شرکت داشتند، در مجموع ۲۲۵۰ نفر را تشکیل می دادند و اجازه داشتند که با سلاح های سبک و وسائل شخصی شان با اتوبوس شهر را ترک کنند. گزارش مشخص می کند که شیشه پنجره اتوبوس ها با رنگ کدر پوشیده شده بود. یک نماینده ایرانی در هر یک از وسائل نقلیه حضور داشت. کاروان اتوبوس ها توسط پولیس تا منطقه تحت تصرف شورشیان اسکورت می شد که در فاصله ۲۰ کیلومتری در شمال واقع شده بود.

حمص، که مبنی بر تبلیغات ناتو و شورای همکاری خلیج به عنوان «قلب انقلاب» قلمداد شده است، بی آن که خونی ریخته شود زیر کنترل جمهوری عرب سوریه قرار گرفت. آزاد سازی حمص نشان بارزی است از پایان طرح تکفیریت ها در سوریه. سربازان سوریه با ورود به شهر قدیمی حمص چندین گور جمعی کشف کردند که جهاد طلبان قربانیان شان در آنجا پرتاب می کردند.

پرده هائی مبارزان را از چشم روزنامه نگاران پنهان نگه می داشته است. از تعداد افسران خارجی بی اطلاع هستیم. ولی تردیدی وجود ندارد که افسران فرانسوی، سعودی و تعدادی امریکائی نیز در محل حضور داشته اند. آنها سلاح های سنگین خود را بر جا گذاشته اند. می بایستی که به سفر خود ادامه می دادند و از مرز ترکیه مخفیانه عبور و مرور می کردند. دولت سوریه متعهد شده است که راز حضور افسران خارجی را فاش نکند، ولی این موضوع برای روزنامه نگارانی که با مردم در رابطه بوده اند، مثل راز «پلیشیل» است (رازی که همه می دادند).

اگر حضور سعودی ها شگفت انگیز به نظر نمی رسد ولی حضور فرانسوی ها و امریکائی ها موجب شگفتی است. پاریس از تاریخ مداخله در مالی یعنی از جنوری ۲۰۱۳ علیه یک گروه دیگر از جهاد طلبان، رسماً تماس های خود را با جهاد طلبان در سوریه متوقف کرد. در واقع چنین نبود، تنها مناسبات به شکل مخفیانه تری انجام می گرفت. در مورد امریکائی ها، خیلی مشهور هستند که وقتی کشتی دچار طوفان می شود، آن را به همپیمانان خودشان واگذار می کنند. با این وجود آنها نیز آنجا بودند.

از این پس، پرسشی که برای ما می تواند مطرح شود این است که نیت ناتو و شورای همکاری خلیج کدام است. این گونه به نظر می رسد که جنگ به شکل نیکار آگونی به پایان رسیده است. شاید به دلیل مقاومت جمهوری عرب سوریه بوده و یا شاید به این علت که بیش از پیش داوطلب جهاد نایابتر می شود. واشینگتن نیز تنها از حد پشتیبانی از همکاران سوری خود فراتر نمی رود. از این دیدگاه، آزاد سازی حمص در رابطه با بالا گرفتن جنگ علیه دمشق قرار می گیرد. از یک هفته پیش بارانی از راکت روی پایتخت فرو می ریزد و تا کنون قربانیان زیادی بر جا گذاشته است. با توجه به توازن نیرو در بطن مردم، هیچ تردیدی در مورد پایان سریع جنگ وجود ندارد. ۳ جون بشار اسد می بایستی به شکل دموکراتیک با اکثریت آرای شهروندان انتخاب شود و جنگ نیز می باستی به تدریج خاتمه یابد. تأمین مالی جنگ تا ماه سپتمبر تضمین شده است.

اردوئی که توسط واشینگتن هدایت می شود، جهاد طلبان را متقاعد می سازد که به کشورهای ناتو بازنگردند، و این گونه به نظر می رسد که می خواهند از آنها برای مقاصد دیگری استفاده کنند. از یک سال پیش، فدراسیون روسیه بر این باور است که هدف بعدی غربی ها خواهد بود. به همین علت خود را برای شوک تازه ای آماده می کند، اگر چه نمی داند که این ضربه مشخصاً در کجا وارد خواهد شد.

علاوه بر این، آزاد سازی حمص را باید به معنای شکست طرح تسلط بر کشورهای عربی توسط اخوان المسلمین تلقی کنیم. در حالی که از ۲۰۰۷ مخاطبان اصلی و صاحب امتیازان اصلی وزارت امور خارجه ایالات متحده که واشینگتن آنها را در ترکیه، قطر، تونس، لیبیا، مصر و دیگر کشورها سر قدرت آورده بود، امروز در حال واپس نشینی هستند. آن جریانی که پژوهشگر دانشگاهی رابرت لیکن طی سال ۲۰۰۵ آن را میانه روهای تلقی می کرد که می توانند جهان عرب را به شکل اسلامی و به حساب امریکا اداره کنند، از این پس در تمام کشورهای هائی که قدرت را در اختیار داشتند کنار زده شده اند.

سرانجام، از پیروزی حمص می توانیم در مورد رقابت ایران و روسیه گمانه زنی هائی را مطرح کنیم. روشن است که اگر واشینگتن در رابطه با این پرونده به تهران اعتماد داشته است، علت این بوده که هر دو دولت از پیش به توافقات کلی دست یافته بوده اند.

این گونه به نظر می رسد که ایالات متحده در حال دوباره مبدل ساختن ایران به ژاندارم منطقه است، همان گونه که در دوران شاه این نقش را به ایران واگذار کرده بود. در چنین چشم اندازی، کمک نظامی به حزب الله، جمهوری عرب سوریه و فلسطین اندکی باید کاهش پیدا کند و تهران باید هم پیمانانش را به سازش دعوت کند. به ازای چنین خدماتی، واشینگتن دست ایران را در عراق، سوریه و حتی لبنان باز خواهد گذاشت. در نتیجه شیعه گری که از دوران آیت الله خمینی به عنوان نیروئی ضد امپریالیستی مطرح گردید، برای ایران به وسیله ای برای تأیید هویت و اعمال نفوذ تبدیل خواهد شد. چنین تحولی طرح های روسیه و ایالات متحده را در منطقه کاملاً مختومه خواهد ساخت. ولی آیا چنین رابطه ای را نباید به دوران پسا بحران اوکراین موکول کنیم ؟

[۱] » [Congress secretly approves U.S. weapons flow to 'moderate' Syrian rebels](#) , “par Mark Hosenball, Reuters, 27 janvier 2014.

[۲] » [Les États-Unis, premiers financiers mondiaux du terrorisme](#) , « par Thierry Meyssan, Al-Watan (Syrie), Réseau Voltaire, 3 février 2014.

[۳] » [La Justice turque accuse l'IHH de liens avec Al-Qaïda](#) , « Réseau Voltaire, 15 janvier 2014.

[۴] » [John Kerry's opening speech at the Geneva 2 Conference](#) , “by John F. Kerry, Voltaire Network, 22 January 2014.

[۵] » [Briefing on Syria by Lakhdar Brahimi to the UN General Assembly](#) , “by Lakhdar Brahimi , Voltaire Network, 14 March 2014.

[۶] » [La Syrie devient "question de sécurité intérieure" aux USA et dans l'UE](#) , « Réseau Voltaire, 8 février 2014.

[۷] » [La Commission européenne s'empare des avoirs syriens gelés](#) , « Réseau Voltaire, 12 février 2014.

[۸] » [Spymasters gather to discuss Syria](#) , “par David Ignatius, Washington Post, 19 février 2014 » . [Washington coordonne la guerre secrète contre la Syrie](#) , « Réseau Voltaire, 21 février 2014.

[۹] » [Riyad conclut un cessez-le-feu entre organisations terroristes en Syrie](#) , « Réseau Voltaire, 30 janvier 2014.

[۱۰] » [L'ÉIIL est commandé par le prince Abdul Rahman](#) , « Réseau Voltaire, 3 février 2014.

[۱۱] » [Résolution 2139 et débats sur la Syrie au Conseil de sécurité](#) , « Réseau Voltaire, 22 février 2014.

[۱۲] » [Guerre secrète entre le Qatar et l'Arabie saoudite](#) , « Réseau Voltaire, 13 mars 2014.

[۱۳] » [Washington expulse tous les diplomates syriens](#) , « Réseau Voltaire, 18 mars 2014.

[۱۴] » [Washington accorde le statut diplomatique à la Coalition nationale syrienne](#) , « Réseau Voltaire, 6 mai 2014.

[۱۵] » [L'armée turque aide des mercenaires étrangers à pénétrer en Syrie](#) , « Réseau Voltaire, 22 mars 2014.

[۱۶] » [L'armée turque détruit un avion de combat syrien](#) , « Réseau Voltaire, 23 mars 2014.

[۱۷] » [Le Conseil de sécurité refuse de condamner l'attaque turco-terroriste de Kassab](#) , « Réseau Voltaire, 5 avril 2014.

[۱۸] » [11 Countries Joint Statement on Syria](#) , “Voltaire Network, 3 April 2014.

[^{۱۹}] » [[Le prince Bandar démissionne](#)], « Réseau Voltaire, 17 avril 2014.

[^{۲۰}] » [[Libération des otages français retenus par les alliés de la France en Syrie](#)], « Réseau Voltaire, 20 avril 2014.

[^{۲۱}] » [[L'Arabie saoudite arrête 62 membres d'Al-Qaïda](#)], « Réseau Voltaire, 7 mai 2014.

«زیر چشمان ما»

هشتاد و یکمین واقعه نگاری سیاست بین الملل

La libération Homs, début de la fin de l'agression contre la Syrie